

understøtte noget Forslag om en saadan længere Tidsfrist; dette er den ærede Ordfører ikke be- rettiget til at lægge i mine Ord. Med Hen- syn til den anden Retning, hvori den ærede Ordfører ligeledes mener, at mine Øtringer nu ikke stemme overens med dem, jeg brugte ved anden Behandling, da er dette ogsaa en besynderlig Opfattelse. Ved anden Behandling yttrede jeg, at jeg var overbevist om, at i Løbet af 4 Aar, nemlig fra 1ste Januar 1862 til 1ste Januar 1866, vilde der paa enhver Egn være etableret Udsalgssteder fra Kobber- smedene, som vilde kunne levere deres Varer til Landboerne lige saa gode og billige som en- hver Anden; nu siger jeg, at Kobberværkerne ikke have nødig at ophøre med at fabrikere den Slags Varer, de hidtil have fabrikeret, fordi denne Lov udkommer; men disse Øtringer staae i fuldkommen Harmoni med hinanden; thi Kobberværkerne have fuldkommen Ret til at concurrere paa samme Maade som Kobber- smedene med Hensyn til Handelen med Land- boerne. De blive ikke udelukkede, men kunne lige med Kobbersmedene deeltage i Concurrenzen, og Landboerne ville fra 1ste Januar 1866 kunne forsynes med Kobbervarer fra begge; baade Kobbersmedene og Kobberværkerne vilde da paa Landet søge at faae Afsetning, og min Udtalelse idag er saaledes en Bestyrkelse af, hvad jeg yttrede ved anden Behandling.

Der er et Punkt, som jeg vil tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Kobberførerne ere forpligtede til at føre Stempel paa de Varer, de nu forhandle, som Bevis for, at disse ere forarbejdede paa selve Kobberværket. Det er mig imidlertid bekendt, at de ofte føre andre Varer med sig, som ikke have dette Stempel, og det er mig endvidere bekendt, at paa Markeder, hvor de have havt saadanne ustemplede Varer til Forhandling, have Kobbersmedene ikke hos vedkommende Po- litimester kunnet faae den Assistance, som de kunde fordrø, for at forhindre Salget af slige ustemplede Varer. Jeg har derfor meent — da der dog efter denne Lov endnu skal hengaae nogle Aar, hvori Kobberførerne kunne drive denne Omførsel — at det kunde være hensigtsmæssigt,

om det blev paalagt Ørighederne omkring i Landet at holde et vaagent Øie med, at den nævnte Bestemmelse for Kobberførerne, at de nemlig skulle ved Stempel paa deres Varer be- vise, at Varerne ere forarbejdede paa Kobber- værket, opretholdes.

Mathiasen: Til hvad der er blevet bemærket af dem, der have støttet Kobberførernes Sag, skal jeg endnu blot tilføie, at naar Kobberværkerne beholde deres Rettigheder i 2 Aar længere end vedtaget, til 1868, ville vi ogsaa til samme Tid kunne tilbageholde de 10,000 Rb. i Statskassen, og altsaa ikke bort- kaste de 800 Rb. Rente. Af den Grund haa- ber jeg, at ogsaa den høitærede Minister vil støtte Forslaget.

K. Pedersen: Det, som er blevet an- ført til Forsvar for Udvidelsen af 2 Aar ud- over den i Lovforslaget bestemte Tidsfrist for Vedblivelsen af Kobberførernes Rettigheder, for at de derved kunde vinde Tid til at indkræve deres Tilgodehavende, har efter min Mening ikke stort at bethede. Forfaavidt jeg kender til Kobberførerne, give de Credit paa 1 Aar. De komme i Regelen 4 Gange om Aaret til hvert Sted — idetmindste er det Tilfældet i min Egn — og man betaler dem deres Tilgodeha- vende i 4 Kvartaler. Naar det altsaa er gi- vet, at de kun give Credit paa 1 Aar, skulde det dog være besynderligt, om de ikke kunde faae deres udestaaende Fordringer afgjorte i 4 Aar. Jeg troer, at om vi saa gav dem 10 Aar, vilde de endnu i det 11te Aar have udestaaende Fordringer, og jeg kan derfor ikke indsee, at vi af dette Hensyn skulle gaae ind paa For- slaget.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg skal kun bemærke, at jeg paa ingen Maade har Noget imod Kobberførerne, men kun mod, at de fremfor alle mulige Varer i Verden skulle have den Forret at blive hørt omkring for at sælges; det er det, jeg har imod. Naar de derimod vilde finde sig i at forblive rolige paa det Sted, hvor Kjøberne komme, skal jeg gjerne behandle dem med samme Høflighed som alle